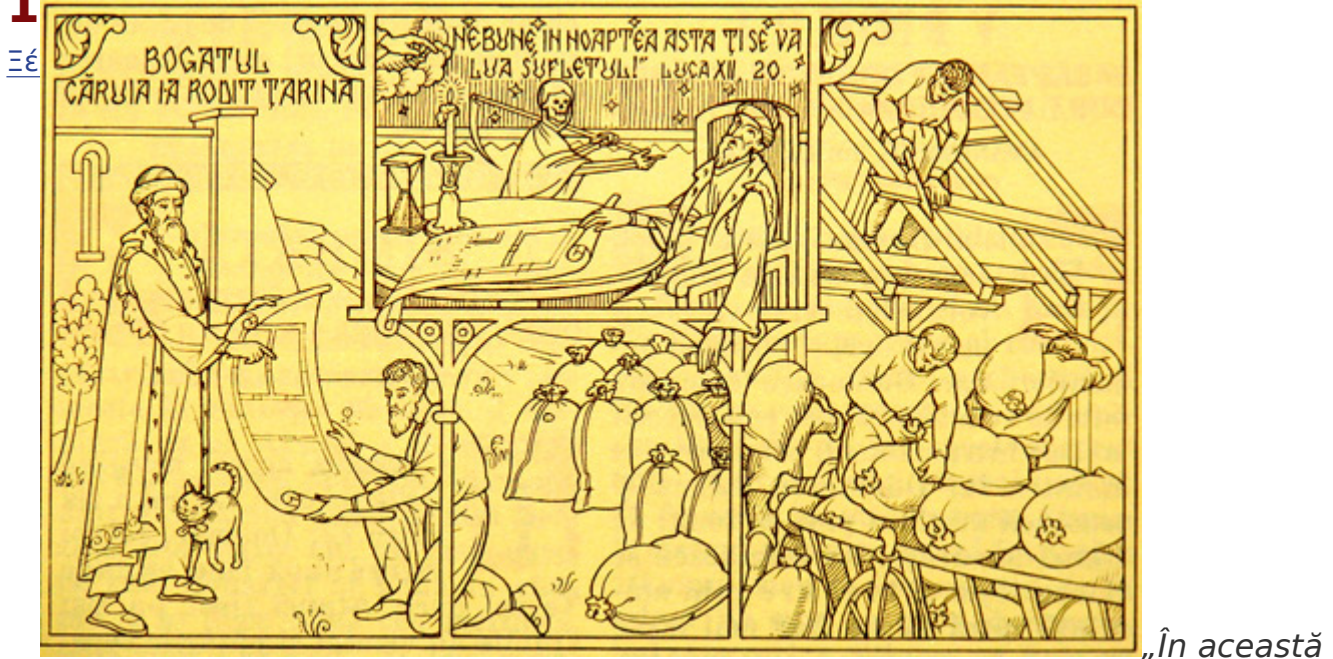

Cuvânt al Înaltpreasfințitului Augustin, Mitropolit de Florina la Duminica a XXVI - a lui Luca (Luca 12, 16, 21, 24, 25) (Βενεδικτά Βενεδικτά)

„În această noapte vor cere sufletul tău de la tine...” (Luca 12, 20)

Vă voi ruga, iubiții mei, să faceți răbdare câteva minute pentru a asculta o scurtă predică. Prilej vom lua din Sfânta și Sfințita Evanghelie, de la un singur cuvânt, pentru că și un singur cuvânt din Evanghelie are ce să ne învețe.

Acest cuvânt este „noapte” (vezi Luca 12, 20), ultima noapte pe care o trăiește cineva. Are o mare importanță ultima zi și ultima noapte a vieții noastre. Trec, trec zile și nopți, dar vine odată o noapte, și atunci sfârșitul; nu mai găsești dimineața.

Așadar Evanghelia vorbește despre ultima noapte a unui om. A petrecut-o neliniștit, nu l-a mai luat somnul.

Ce este somnul? Dumnezeu ni l-a trimis spre binele nostru. Cea mai potrivită vreme pentru somn este în principal noaptea. Atunci trupul și sufletul se odihnesc, iar dimineața te trezești cu puteri noi pentru a munci. Dacă lipsește somnul, omul nu poate să reziste. Este și acesta un dar al lui Dumnezeu, un mare dar; și toți dorm: copii și bătrâni, bărbați și femei, împărați și robi, liberi și întemnițați, toți dorm.

Însă unii nu dorm. Ce au? Insomnie. O, insomnie! Într-o noapte, la orele 3 după

miezul nopții, a sunat insistent telefonul Mitropoliei. Mă trezesc și răspund. Aud o voce de departe, de la Atena.

- Sunt, zice, o femeie.

- Ce ai de dai telefon la o astfel de oră? ([περισσότερα...](#))